

OP WEG NAAR DE HEILIGE GRAAL

DE OUDE KATHAARSE MYSTERIËN

DOOR

ANTONIN GADAL

DERDE, HERZIENE DRUK

1991

ROZEKRUIS PERS — HAARLEM — NEDERLAND

Vertaald uit het Frans
Oorspronkelijke titel:
Sur le chemin du Saint-Graal

ISBN 90 6732 063 3
© Rozekruis Pers, Haarlem, Nederland

INHOUD

Woord vooraf	7
De grot van de Acacia	9
De Patriarch van de Sabarthez	11

EERSTE DEEL:

DE GROTEN DER ÉGLISES VAN USSAT

I	De Sabarthez: de inwijdingsgrotten der Parfaits	15
II	De Mount Négre	19
III	De Églises van Ussat	22
IV	Kom allen tot mij, die vermoeid en belast zijt	30
V	Wees niet bezorgd voor uw leven, wat ge zult eten of drinken	39
VI	Bid voor wie u vervolgen	46
VII	De discipel is niet meer dan zijn meester	54

TWEDE DEEL:

DE GROTEN DER ÉGLISES VAN ORNOLAC: DE HEREMIET

VIII	De Heremiet	63
IX	De Zoon vermag niets uit zichzelf te doen	68
X	De ure komt dat ge noch op deze berg: noch te Jeruzalem de Vader zult aanbidden	74
XI	Heb uw vijanden lief	81
XII	Ik heb de geest aanschouwd: nederdalende als een duif uit de hemel	87

DERDE DEEL: BETHLEHEM

XIII	Bethlehem	99
XIV	Ik ben de goede herder	110
XV	Ik ben de Alpha en de Omega	114
	Woordverklaring	129

Woord vooraf

Moge de inhoud van dit geschrift zijn weg vinden over de gehele wereld, opdat de oude dienstknecht van de voorgaande Broederschap, de bewaker der klassieke heiligdommen te Ussat-Ornolac, en de trouwe verkondiger der Kathaarse mysteriën, verenigd in de persoon van onze geliefde Broeder Antonin Gadal, de vruchten van zijn arbeid zal mogen aanschouwen in de harten van talloze zoekers.

Catharose de Petri
Jan van Rijckenborgh

De grot van de Acacia

Het symbool van de grot van de Acacia te Ussat brengt op verrassend duidelijke wijze «de weg van de heilige Graal» tot uitdrukking.

De gebogen lijn duidt «de weg der sterren» aan, het pad van transformatie (transfiguratie), door de zeven planeten, die gestaltenis hebben genomen in «de zeven gemeenten van Asia», een gesluisde aanduiding voor de glorievolle weg terug door de zeven kosmische gebieden.

Op deze weg neemt het stofwezen van de mens steeds af (de kleine driehoek); het wordt steeds fijner en subtieler. Anderzijds groeit de mens gestaag in zuivere spiritualiteit en steeds heerlijker spirituele macht (de grotere driehoek); het is het mysterie van de Alpha en de Omega, de Omega en de Alpha, het door een nimmer eindigende transformatie (transfiguratie) volkomen ontstijgen aan de greep van de stof, de terugkeer tot de geestmens, naar het beeld des Vaders.

Wie deze weg gaat, openbaart natuurnoodzakelijk de ene God in drie aanzichten, die, door middel van de heiligende

geest (de Maan), de ontheven mens tot drager maakt van het rijk van liefde, uitgedrukt in de nederwaarts gerichte driehoek, de zich offerende Godheid.

Vandaar wederom het teken van de Drie-Eenheid, basis van alle openbaring, en van het stralende Zevenlicht, welks zevenvoudige offerande, tot heil en redding, tot uitdrukking komt in de zeven golven, die de oneindige zee der kosmische volheid tot de zieke mensheid brengen.

In en door dit offer rijst in de wereld der gevallenheid de Tempel van de Geest omhoog, de Mysterieschool, opgericht op vijf zuilen, de vijf bloeddruppels Christi (de vijfvoudige inwijding in de christelijke mysteriën door de drie zevenkringen); anders gezegd: de vijf Elohim van de Vader, die, in en door de Zoon, zijn bloed, zijn liefde, uitstort in de heilige Graal, opdat M, Maria, de spirituele Moedergeest van de Kerk van de Geest, daaruit het genezing en eeuwigheidsleven schenkende water zal reiken aan allen die het waarlijk zoeken, aan allen die het waardig zijn, aan allen die het kunnen ontvangen.

De Patriarch van de Sabarthez.

Galad^{*}, de trouwe bewaker van de Graal, is de spirituele zoon van hem die lange tijd, gedurende driekwart eeuw, bekendheid wist te geven aan een groot aantal historische rijkdommen van de Sabarthez in het Graafschap Foix, namelijk Adolphe Garrigou.

Diens naam leeft nog krachtig in de harten der bewoners van de Haute-Ariège, ofschoon hij in 1897 gestorven is. Zijn ingetogen leven, dat een en al bescheidenheid en werkzaamheid was, staat hun als een voorbeeld voor ogen.

Zijn opvolger heeft, als een nederige leerling, zijn voorbeeld gevolgd, zoveel de omstandigheden dit gedoogden. Het is hem niet mogelijk geweest het verleden zichtbaar te maken zoals hij dit gaarne had gewild: door namelijk vanuit de grotten en spelonken de historie te completeren; door, kortom, de hoge spiritualiteit, die nog steeds uit het inwijdingscentrum van Ussat-Ornolac oprijst, geheel te doen herleven.

Slechts stap voor stap geven de ondergrondse gangen vrij wat zij eens gehoord en waargenomen hebben en er

*Deze naam dient hier te worden opgevat als anagram van de naam van de auteur (noot van de vertaler).

zijn dan ook nog altijd gedeelten die zich in het duister blijven hullen. De «haven van het Pyreneese Katharisme» is zeer uitgestrekt. Haar ingewikkelde historie is eeuwenlang vrijwel onbekend gebleven. De tijd was nog niet aanbroken. De laurier was nog niet tot nieuwe bloei gekomen.

Maar thans heeft, uit alle delen van het oude Europa, de wekroep van de heilige Graal geklonken. De Sabarthez is tot nieuwe daadkracht ontwaakt: verheven is de vervoe-ring der «Purs» op het pad van de liefde, het schone en het goede, de eeuwige en onsterfelijke weg van de heilige Graal.

O geliefde Patriarch, uw geluk zal groot zijn: want niets van uw onderricht, dat sinds de grote meesters van weleer werd overgedragen, is verloren gegaan.

EERSTE DEEL

DE GOTTEN DER ÉGLISES VAN USSAT

De Sabarthez.: De inwijdingsgrotten der Parfaits

Indien iemand achter mij wil komen, die verloochene zichzelf, neme dagelijks zijn kruis op en volge mij.

Jezus

De Ariège, een zijrivier van de Garonne, tot halverwege haar loop een bergstroom, vindt haar oorsprong bij de grenzen van Andorra, in het hart van de Pyreneeën. Zij stroomt naar het noorden en mondt even voor Toulouse in de Garonne uit. Het departement Ariège, dat half bergachtig, half vlak is, en Foix als hoofdplaats heeft, ontleent aan haar zijn naam. Dit departement vormde in grote lijn een provincie, het graafschap Foix, dat door zijn laatste graaf, koning Hendrik IV, aan de Franse kroon werd toegevoegd.

Lang voor het ontstaan van het graafschap Foix werd het deel van het dal van de Ariège dat ten zuiden van Foix ligt, bewoond door de Tarusken, de Taruskonienses van Plinius. Caesar had hun grondgebied ontzien en Augustus had zich met dit besluit verenigd. Tarusko, het tegenwoordige Tarascon-sur-Ariège, was hun hoofdstad. Het bleef, als Romeins municipium, (een vrije stad die het Romeinse burgerrecht genoot) onder leiding van zijn consuls onaf-

hankelijk, en wist zich altijd vrij te houden van een overheerser.

In 718 trokken de Arabieren over de Pyreneeën en vestigden zich in deze streek. Dit duurde tot 778, toen de legers van Karel de Grote, door de overwinning op de «Pré Lombard», onder de poorten van Tarascon, het grensgebied met Spanje van het juk der Saracenen bevrijdden. Op de avond van die gedenkwaardige veldslag, 8 september 778, verscheen voor de als betoverde ogen der Frankische strijders een Zwarte Maagd: de Maagd van Sabart, aan wie het bergland van Foix zijn naam te danken heeft, Sabarthez. Zij wilde nooit naar elders verplaatst worden, want tot driemaal toe kwam zij terug in de kleine kapel die de soldaten na de overwinning haastig voor haar hadden opgericht.

In 779 werd de kapel van Sabart herbouwd en vergroot en kwam onder de bescherming van Onze-Lieve-Vrouwe-Overwinning te staan. Op de hoogvlakte, boven haar torenspits, werd de Zwarte Maagd beschermd door het oude oppidum der druïden. Met een grote bedevaart wordt nog elk jaar op 8 september deze gebeurtenis, die voor de gehele streek van grote betekenis is geweest, herdacht: het einde van de Saraceense onderdrukking. In de stad Foix wordt dan de naamdag van haar schutpatrones feestelijk gevierd, evenals in Quié, de hoofdstad der Cherusken, dicht bij Sabart, waar op die dag een openluchtfest veel bezoekers trekt. De kapel van Sabart ligt tegenwoordig, als historisch monument, in de gemeente Tarascon, waar zij als kostbaar kleinood een waardevolle

herinnering aan een schoon en rijk verleden vormt.

De naam Sabarthez^{*} duikt voor het eerst op na de bevrijding van het grondgebied der Tarusken. Rondom Sabart-Tarascon en de naburige dorpen Ussat-Ornolac bevinden zich in de Sabarthez vele grotten. De voornaamste zijn: Lombrives, Ussat, Ornolac, Bouan, Fontanet, Ramploques, de Heremiet. Dank zij het bestaan van deze natuurlijke en nog altijd druk bezochte heiligdommen, kon omstreeks het jaar 350 in de Sabarthez het Pyreneese Katharisme ontluiken, en werd het 'de haven van het Katharisme' genoemd. Aan de andere zijde van het Thabe-gebergte, ook wel Pyreneese Thabor genoemd, werd de citadel van Monts[ae]gur, als een naar Occitanië gerichte voorpost, aangeduid als de [gui]vuurtoren van het Katharisme[?]

Sommige van deze grotten dienden de priesters der Katharen, die *Purs*^{*} (reinen), *Parfaits* (volmaakten) of *Bons-hommes* (goede mensen) genoemd werden, tot plaatsen van inwijding, een inwijding die lang, streng en hard was. Zij bewoonden vooral de ondergrondse spelonken, die hun een veilige, aangename en uitgestrekte woonplaats boden, en waar zij, in rust en stilte, de almachtige schepende essentie konden ontmoeten. Soms versterkten zij deze spelonken en maakten er ware vestingen van, die men *spoulgas*^{*} noemde.

De prachtige en indrukwekkende grot van Lombrives diende als verblijf voor een bisschop; deze grot werd de

* Dit teken verwijst naar de woordverklaring aan het einde van het boek.

«kathedraal der Albigenzen». (Opgemerkt dient te worden dat de naam Albigenzen ten onrechte aan de Katharen werd gegeven).

De grotten van Ussat, Ornlac en Bouan, tezamen met de daar tussenin gelegen grot Heremiet, werden de Églises van Ussat, Ornlac (of Bethlehem) en Bouan, ook wel aangeduid als Les Trois Églises (de Drie Kerken).

Aan het einde van hun inwijding gingen de Bonshomes uit van Bethlehem, de Kerk van Ornlac, om heinde en ver hun «goede woord» uit te dragen.